



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Kaufland Česká republika v. o. s.**, se sídlem v Praze 6, Bělohorská 2428/203, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem v Brně, Květná 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2013, č. j. AA737-43/2013-SŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a obsah správních rozhodnutí

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně (dále též „inspektorát“), ze dne 15.1.2013, č.j. BP742-12/204/7/2012-SŘ. Tímto rozhodnutím inspektorát uložil žalobci úhrnnou pokutu ve výši 130 000 Kč podle § 17 odst. 3 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

potravinách“), při analogickém použití absorpční zásady dle § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), za spáchání správních deliktů uvedených v § 17 odst. 2 písm. b) a § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách (posledně citované ustanovení naplnil dvakrát, což bylo ve prospěch žalobce posouzeno jako pokračující správní delikt analogicky podle § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dále též „trestní zákoník“), a dále § 17a odst. 1 písm. e) zákona o potravinách, jichž se žalobce dopustil ve svých provozovnách v Brně dne 13.3.2012 a 9.5.2012 a v Boskovicích dne 30.3.2012 a 28.5.2012. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce byl též povinen uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 1 635 Kč podle § 3 odst. 4 písm. b) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinářské inspekci“).

[2] Skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách žalobce naplnil tím, že porušil povinnost stanovenou v čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy, týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění (dále jen „NR 178/2002“), tím, že uváděl do oběhu potraviny, jejichž označení uvádělo spotřebitele v omyl, neboť byly užity nepravdivé údaje o množství tuku v potravině. Jednalo se o potravinu *Tatranská brynza plnotučná* v hodnoceném množství 1 kg, země původu Polsko, distributor Bohemia spol. s r.o., se sídlem v Brně, datem použitelnosti (dále též „DP“) 14.3.2012, která nevyhověla ve znaku: tuk, zjištěno 24,3 g/100 g, tj. 24,3% (nejistota měření 2%), když dle deklarace na obalu měl být obsah tuku 21%, množstvím tuku označeném na obalu potraviny byl spotřebitel uváděn v omyl.

[3] Skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách žalobce naplnil tím, že porušil povinnost stanovenou v čl. 14 odst. 1 v návaznosti na odst. 2 písm. b) NR 178/2002 spočívající v tom, že potravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná. Žalobce tuto povinnost porušil ve své provozovně v Boskovicích dne 30.3.2012 tím, že uváděl do oběhu potraviny *Seliko, okurky sterilované v kořeněném sladkokyselém nálevu s cukrem a sladidly*. V hodnoceném množství 37,4 kg (velikost výrobku 680 g), šarže č. 110120, datum minimální trvanlivosti (dále též „DMT“) 20.1.2015, v celkem dodaném množství 4 704 ks, od dovozce Hamé s.r.o. se sídlem v Kunovicích, země původu Vietnam, které nevyhověly ve znaku – chuť: hniloba, kažení, rozklad, dále ve znaku vzhled a konzistence: okurky s tmavými skvrnami a konzistence měkká, rozbředlá, a dále se zjištěním, že vnitřní povrch víčka byl narušený s počínající rží a skvrnami plísní; totéž zjištění bylo učiněno u téhož výrobku šarže č. 101214 s DMT 14.12.2014 v hodnoceném množství 4,76 kg, v celkem dodaném množství 12 768 ks od téhož dovozce a ze stejné země původu, které nevyhověly ve znaku – chuť: hniloba, kažení, rozklad, dále ve znacích vzhled a konzistence: okurky s dutinami, konzistence měkká, blátivá, rozpadavá, přičemž vnitřní povrch víčka byl narušený, s počínající rží a skvrnami plísní. Uvedené potraviny tak byly nevhodné k lidské spotřebě.

[4] Posledně uvedenou skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách naplnil žalobce ještě jednou ve své provozovně v Brně dne 9.5.2012, kdy porušil stejnou povinnost uvedenou v čl. 14 odst. 1 v návaznosti na odst. 2 písm. b) NR 178/2002, podle něhož nesmí být potravina uvedena na trh, není-li bezpečná, tím, že uváděl do oběhu potravinu *Fazole barevná červená lesklá Noe* v hodnoceném množství 1,5 kg (velikost výrobku 500 g) v celkovém dodaném množství 2 160 ks, s DMT 1.8.2012, která nevyhověla ve znaku – vzhled: viditelná kontaminace plísní na povrchu, dále ve znaku – vůně: po plísni, ve znaku – chuti: po plísni. Potravina tak byla nevhodná k lidské spotřebě. Jelikož žalobce tutéž skutkovou podstatu správního deliktu naplnil obdobným způsobem dvakrát ve velmi krátkém časovém rozmezí, správní orgán vyhodnotil správní delikt jako pokračující (nikoliv dva správní delikty) analogicky dle trestněprávní úpravy uvedené v trestním zákoníku, neboť to bylo ve prospěch žalobce.

[5] Skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17a odst. 1 písm. e) zákona o potravinách žalobce naplnil ve své provozovně v Boskovicích dne 28.5.2012 tím, že porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 4 zákona o potravinách tím, že do oběhu uváděl balené potraviny, které nebyly na obalu označeny povinnými údaji podle § 6 odst. 1, 2, 5 a 6 zákona o potravinách v českém jazyce: *Kirsch Herzen* v hodnoceném množství 4,25 kg (34 ks), země původu Německo; *Erdbeer Herzen* v hodnoceném množství 3,62 kg (29 ks), země původu Německo; *Natural Original Canadian syrup* v hodnoceném množství 3,37 l (9 ks), země původu Kanada; *Cheese ups – classic – Cheese* v hodnoceném množství 3,05 kg (61 ks), země původu Řecko – v českém jazyce uvedeno pouze DMT (což splnilo § 6 odst. 1 písm. a) a e) zákona o potravinách).

[6] V dané věci došlo k souběhu tří správních deliktů, přičemž druhý z nich byl správním deliktem pokračujícím, neboť žalobce opakovaně v blízkém časovém úseku naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Při použití absorpční zásady se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího na přestupek nejprísněji postižitelný. Žalobce se uváděním do oběhu potraviny s nepravdivým označením množství tuku dopustil správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, za který se uloží pokuta podle § 17 odst. 3 písm. b) cit. zák. až do výše 3 000 000 Kč. U pokračujícího správního deliktu, kdy nebyly dodrženy požadavky na bezpečnost potravin stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie, bylo možno podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách uložit pokutu podle § 17 odst. 3 písm. c) zákona o potravinách až do výše 50 000 000 Kč. Za poslední správní delikt podle § 17a odst. 1 písm. e) zákona o potravinách, kdy žalobce uváděl do oběhu potraviny neoznačené povinnými údaji v českém jazyce, byl ohrožen pokutou podle § 17a odst. 2 písm. b) cit. zák. až do výše 1 000 000 Kč.

[7] V provozovně v Brně byl dne 13.3.2012 odebrán k laboratorním rozborům vzorek potraviny Tatranská bryndza (o odběru vzorku byl vyhotoven protokol a o výsledku kontroly doklad o kontrole, s jehož obsahem byl seznámen vedoucí provozovny, přitom převzal kopie dokumentů). Dle zkušebního protokolu Státního veterinárního ústavu Jihlava č. 14473/12 nevyhověla tato potravina ve znaku tuk – zjištěno 24,3 g/100 g, tj. 24,3% (nejistota měření 2%), když dle obalu měl být obsah tuku jen 21%. Originál Zkušebního protokolu Státního veterinárního ústavu Jihlava byl žalobci předán při kontrole dne 13.4.2012, o níž byl rovněž vyhotoven protokol o kontrole. S jeho obsahem byl seznámen

vedoucí provozovny. Dne 17.4.2012 se žalobce vyjádřil ke Zkušebnímu protokolu tak, že přípustná odchylka u sušiny zrajících sýrů činí minus 1% hmotnosti uvedené na obalu, přitom vyšší obsah sušiny u sýrů a tvarohu není na závadu. Přípustné tolerance tuku v sušině u přírodních sýrů musí být nižší než plus 5% hmotnostních, u tavených sýrů a tvarohů nejvýše plus 4% hmotnostních od údaje uvedeného na obalu. Vzhledem k tomu je nyní zkoumaná potravina označena na obalu v souladu s právními předpisy. Uvedené vyjádření žalobce inspektorát posoudil jako námitky proti protokolu ze dne 13.4.2012, č. P066-70454/12, o nichž ředitel inspektorátu rozhodl dne 24.4.2012 tak, že jim nevyhověl. Deklarace na obalu Tatranské bryndzy se týkala pouze obsahu tuku a nikoliv obsahu tuku v sušině, nelze tak přihlídnout k § 3 odst. 42 vyhl. č. 77/2003 Sb. Předmětem laboratorního rozboru byl pouze celkový obsah tuku a nikoliv obsah tuku v sušině, který nebyl na obalu potraviny uveden.

[8] Další kontrola proběhla v provozovně v Boskovicích dne 30.3.2012, kdy byly odebrány k laboratorním rozborům dvě šarže potraviny sterilovaných okurek od Seliko, o čemž byly vyhotoveny protokoly. S výsledky laboratorních rozborů byla seznámena ředitelka provozovny dne 12.4.2012, přitom dle protokolu o zkoušce a posudku odboru zkušební laboratoře inspektorátu v Brně potraviny nevyhověly ve znaku chuť – hniloba, kažení, rozklad a ve znacích vzhled a konzistence – okurky s tmavými skvrnami, konzistence měkká rozbředlá, přičemž bylo zjištěno, že vnitřní povrch víčka byl narušen s počínající rží a skvrnami plísní. U druhé šarže byl vzhled a konzistence popsán jako okurky s dutinami, konzistence měkká, blátivá, rozpadavá. V této souvislosti bylo žalobci uloženo opatření č. P065-744/12/D01 – vyřadit z oběhu ze všech provozoven na území ČR předmětný výrobek s termínem splnění do 13.4.2012. O stažení potraviny z oběhu byly inspektorátu zaslány informace dne 16.4.2012 s tím, že potravina Seliko dodaná v množství 4 704 ks byla stažena v množství 854 ks, a dále potravina Seliko dodaná v množství 12 768 ks byla stažena v množství 4 495 ks. Uložené opatření bylo splněno.

[9] Při další kontrole dne 9.5.2012 v provozovně v Brně bylo odebráno k laboratorním rozborům 6 vzorků balených potravin – Fazole barevná červená lesklá Noe, o čemž byl vyhotoven protokol, stejně jako o výsledku kontroly, a s jejich obsahem byla seznámena personalistka uvedené provozovny. S výsledky laboratorních rozborů byl žalobce seznámen při kontrole dne 18.5.2012, přitom dle protokolu o zkoušce a posudku odboru zkušební laboratoře Inspektorátu v Brně uvedená potravina v hodnoceném množství 1,5 kg nevyhověla ve znaku vzhled – viditelná kontaminace a plíseň na povrchu, dále ve znaku vůně – po plísni, ve znaku chuť po přípravě – po plísni. Opět byla uváděna do oběhu potravina nevhodná k lidské spotřebě. Žalobci bylo uloženo opatření č. P077-70418/12/D:D01 ke stažení uvedené potraviny ze všech svých provozoven s termínem splnění do 19.5.2012. Současně byla uložena žalobci povinnost zaslat inspektorátu nabývací doklady k uvedené potravíně a též informaci o množství stažené potraviny z oběhu a způsobu naložení s ní. Při kontrole dne 4.6.2012 bylo konstatováno splnění uložených opatření a zaslání požadovaných informací. Podle čl. 14 odst. 2 písm. b) NR 178/2002 se nepovažuje potravina za bezpečnou, je-li nevhodná k lidské spotřebě. Při rozhodování o tom, zda potravina je bezpečná, se berou v úvahu obvykle podmínky použití potraviny spotřebitelem. Bere se v úvahu, zda použití potraviny není nepřijatelné pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými látkami nebo z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu. Na základě zjištění z výše uvedených

laboratorních rozborů dospěl k inspektorát k závěru, že žalobce porušil povinnost stanovenou v čl. 14 odst. 1 NR 178/2002, podle něhož nesmí být potravina uvedena na trh, není-li bezpečná, když uváděl do oběhu potraviny Seliko sterilované okurky a balené fazole. První druh potravin vykazoval znaky kažení a rozkladu, druhá potravina vykazovala znaky plísně. Jednalo se tak o potraviny nevhodné k lidské spotřebě, za což mohla být žalobci uložena pokuta až do výše 50 000 000 Kč.

[10] Uvádění do oběhu potravin Seliko okurky sterilované a Fazole barevná červená lesklá, které nevyhověly požadavku na bezpečnost dle čl. 14 NR 178/2002, bylo inspektorátem kvalifikováno jako jeden skutek naplněný dvěma dílčími útoky, tedy jako jediný správní delikt pokračující analogicky dle § 116 trestního zákoníku. Podobným jednáním totiž žalobce naplnil v blízké časové souvislosti opětovně skutkovou podstatu stejného správního deliktu. Vzhledem k objektivní odpovědnosti za správní delikt u provozovatelů potravinářských podniků v potravinovém právu, nepřihlíží se na rozdíl od trestního práva k záměru pachatele. V blízké časové souvislosti (30.3. a 9.5.2012) žalobce naplnil stejným způsobem dvakrát stejnou skutkovou podstatu správního deliktu (uváděním produktů do oběhu, jenž nevyhověly požadavkům na bezpečnost potravin), čímž ohrožoval stejný právem chráněný zájem, zdraví spotřebitele. Protiprávní jednání žalobce tak bylo posouzeno jako jeden správní delikt spáchaný v pokračování.

[11] Pokud jde o kontrolu provedenou dne 28.5.2012 v provozovně v Boskovicích, kde bylo zjištěno uvádění do oběhu balených potravin, které nebyly na obalu označeny povinnými údaji v českém jazyce, čímž žalobce porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 4 zákona o potravinách, přičemž o všech uvedených výrobcích byla pořízena fotodokumentace, která je přílohou dokladu o kontrole. Na základě opatření o zákazu uvádění těchto potravin do oběhu byly tyto ještě v průběhu kontroly staženy z oběhu. Současně bylo žalobci uloženo opatření prověřit ve všech provozovnách v ČR označení předmětných výrobků a výrobky bez označení v českém jazyce vyřadit z oběhu. Informace o těchto krocích byly inspektorátu zaslány dne 1.6.2012.

[12] V posuzované věci došlo k souběhu tří správních deliktů a jelikož zákon o potravinách neobsahuje konkrétní úpravu ukládání sankcí při takovém souběhu deliktů, bylo využito analogie tzv. absorpční zásady podle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích. Správní orgán tak určí výměru pokuty v zákonném limitu za nejprísneji postižitelný správní delikt a přihlédne k tomu, že byla naplněna skutková podstata více správních deliktů. Při určení výměry bylo přihlédnuto ke kritériím uvedeným v § 17i odst. 2 zákona o potravinách. Při hodnocení způsobu spáchání deliktů bylo ve prospěch žalobce hodnoceno to, že nebyl přímo výrobcem nevyhovujících potravin. Při hodnocení formy uvádění potravin do oběhu ve smyslu § 2 písm. o) zákona o potravinách inspektorát uvedl, že žalobce uváděl do oběhu potraviny formou nabídky prodeje a prodejem, jednalo se tak o nejzávažnější způsob porušení povinností. Zájem spotřebitele na výběr nezávadných potravin tak byl ohrožen daleko zásadnějším způsobem, než tomu je např. u skladování v prostorách provozovny, kam nemá spotřebitel přístup. To bylo hodnoceno v neprospěch žalobce. Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno to, že nebyl prokázán konkrétní škodlivý následek při poškození zdraví, avšak za přitěžující byla hodnocena možnost negativních dopadů na zdraví a ekonomickou rovinu většího počtu spotřebitelů, dle prodaného množství až tisíců spotřebitelů (v případě uvádění do oběhu potravin, které nebyly bezpečné). V neprospěch žalobce bylo hodnoceno též velké

množství potravin, které nebyly bezpečné, přičemž konečným spotřebitelům bylo prodáno cca 14 080 ks. Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno to, že potraviny neoznačené údaji v českém jazyce a sterilované okurky Seliko byly vyřazeny z oběhu ještě v průběhu kontroly. Dále ve prospěch byla hodnocena ta skutečnost, že žalobce s inspektorátem řádně spolupracoval, zaslal požadované informace a předložil veškeré doklady k nevyhovujícím potravinám. V neprospěch byl naopak hodnocen souběh tří správních deliktů. Jelikož šlo o potraviny jiné, než zdravotně nezávadné, nebylo možno od uložení pokuty upustit dle § 17i odst. 6 zákona o potravinách. Pokuta byla vyměřena při dolní hranici zákonem stanoveného limitu za nejprísněji postižitelný správní delikt dle § 17 odst. 3 písm. c) zákona o potravinách (správní delikt podle § 17 odst. 2 písm. a) cit. zák.).

[13] Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval odvolacími námitkami, závěry prvostupňového správního orgánu potvrdil, některé však doplnil. Žalovaný především odmítl porušení zásady „*ne bis in idem*“, i když podle žalovaného tuto odvolací námitku žalobce neodůvodnil. Pokud šlo o obsah tuku v Tatranské bryndze, pak deklarace obsahu tuku ve výrobku uvedená na obale byla nepravdivá. Jakákoliv analogie byla podle žalovaného nepřipadná, v případě využití navrhované tolerance by fakticky došlo k nepřijatelnému rozšíření. Sýr není tvořen jen sušinou, nýbrž i vodou, což v případě bryndzy je přes 50% výrobku. Pokud není v právním předpise stanovena odchylka, pak není přípustné a ani nelze analogicky využít odchylku, která se vztahuje na jiný parametr, jak tvrdil žalobce. Nejistotu měření lze považovat za podstatnou pouze pro posouzení existence správního deliktu. Označení uvedeného výrobku na obalu bylo způsobilé uvést spotřebitele v omyl.

[14] Žalovaný odmítl námitku žalobce týkající se nemožnosti použití analogie trestněprávní odpovědnosti v případě odpovědnosti za správní delikt a dále nenaplnění časové souvislosti, souvislosti v předmětu útoku a způsobu provedení. Naopak uvedl, že místo 4 správních deliktů zde byly hodnoceny 3 při analogickém použití trestního zákona. Žalovaný připomněl, že souběh deliktů je vyloučen tam, kde jde např. o pokračující delikt. Prvoinstanční orgán sice shledal v jednom z deliktů pokračování (vylučující souběh deliktů), avšak dle žalovaného nehodnotil jednotící záměr. Žalovaný toto napravil a uvedl, že jednotící záměr byl dán ve formě hrubé nedbalosti při uvádění do oběhu potravin, které nebyly bezpečné. Navíc vyhodnocení obou skutků jako jednoho správního deliktu bylo z hlediska uloženého trestu ve prospěch žalobce.

[15] Při hodnocení závažnosti správního deliktu ve smyslu § 17i odst. 2 zákona o potravinách postupoval prvoinstanční orgán podle žalovaného v souladu se zákonem. Jeho úvahy ve prospěch žalobce či v jeho neprospěch nevybočovaly z mezí běžné logiky a žalovaný se s nimi ztotožnil (ve prospěch žalobce hodnoceno to, že nebyl výrobcem nevyhovujících potravin, jinak by šlo o závažnost vyšší; v neprospěch hodnocena forma uvádění potravin do oběhu „nabídkou prodeje“ a „prodejem“, což je nejzávažnější způsob porušení povinností, oproti např. skladování, kam spotřebitel nemá přístup. Podle žalovaného bylo rovněž dostatečně a logicky správně zhodnoceno i kritérium následku, že ve prospěch žalobce bylo hodnoceno to, že nebyl prokázán konkrétní škodlivý následek v rovině poškození zdraví, přitom jako přítěžující byl hodnocen potenciální následek, tedy možnost negativních dopadů na zdraví a v ekonomické rovině u většího počtu spotřebitelů. Podle žalovaného bylo zcela správně v neprospěch žalobce zhodnoceno velké množství

nevyhovujících potravin, kdy při více než 14 000 ks potravin, které jsou spotřebiteli nakupovány v jednotkovém množství, bylo ohroženo tisíce spotřebitelů. Žalovaný se dále vymezil k hodnocení prvostupňového správního orgánu, kterým bylo ve prospěch žalobce hodnoceno to, že potraviny bez údajů v českém jazyce a sterilované okurky Seliko byly ještě v průběhu kontroly vyřazeny z oběhu. Žalovaný k tomu uvedl, že odstranění protiprávního stavu je povinností žalobce, avšak přisvědčil hodnocení ve prospěch žalobce, a sice že žalobce řádně spolupracoval s dozorovým orgánem a pozitivně přistoupil ke splnění všech svých povinností ve smyslu zaslání požadovaných informací a dokladů ke všem potravinám inspektorátu a okamžitému vyřazení potravin z oběhu. Žalovaný rovněž přisvědčil prvostupňovému správnímu orgánu v použití analogie trestního zákona ve prospěch žalobce, že spáchal celkem 3 delikty, nikoliv 4, neboť v jednom případě šlo o pokračování správního deliktu. Přesto v neprospěch žalobce byl dále hodnocen souběh 3 správních deliktů, které zvyšovaly závažnost protiprávního jednání žalobce.

[16] Odvolací námitka žalobce, že výrobky neměly prošlé datum minimální trvanlivosti, což mělo být hodnoceno v jeho prospěch, byla žalovaným posouzena jako nedůvodná, neboť např. u potraviny Tatranská bryndza, s vyšším obsahem tuku, než bylo deklarovaného na obalu, jakkoliv nesouvisí dodržení data minimální trvanlivosti potraviny. Totéž platí u balených potravin, které nebyly označeny povinnými údaji v českém jazyce. Dodržení data minimální trvanlivosti u zkoumaných potravin žalobcem jakkoliv neumenšuje jeho povinnost jako provozovatele potravinářského podniku uvádět do oběhu pouze bezpečné potraviny v souladu s čl. 14 odst. 1 NR 178/2002. Všichni provozovatelé potravinářských podniků odpovídají za to, že jimi uváděné potraviny do oběhu jsou bezpečné. V případě sterilovaných okurek Seliko a u potraviny Fazole barevná červená lesklá Noe šlo o vady senzoricky zjistitelné a nikoliv až na základě laboratorního rozboru. Žalobci tak nic nebránilo, aby je z oběhu sám, ještě před kontrolou, vyřadil.

[17] Žalovaný dále přisvědčil odvolací námitce žalobce, že neuváděl sterilované okurky Seliko v době kontroly dne 12.4.2012 do oběhu, avšak to netvrdil ani prvoinstanční orgán. V protokolu č. P065-70044/12 bylo výslovně uvedeno, že „v den kontrolní akce 12.4.2012 nebyly v provozovně Boskovice uváděny do oběhu žádné šarže výrobku Seliko okurky sterilované ... v zázemí provozovny bylo uloženo 52 ks výrobků, které byly staženy z oběhu již v den odběru vzorků, tj. 30.3.2012, a byly na vyhrazeném místě ve skladu umístěny a označeny informací o vyřazení z oběhu“. Sterilované okurky tak byly uváděny formou nabídky a prodeje a prodejem dne 30.3.2012 v provozovně Boskovice, při této kontrole byly též odebrány vzorky potraviny. Následně po kontrole byly potraviny uloženy v zázemí provozovny a nebyly nabízeny k prodeji. Prvoinstanční orgán výslovně na str. 8 prvostupňového rozhodnutí hodnotil ve prospěch žalobce skutečnost, že sterilované okurky Seliko, byly ještě v průběhu kontroly vyřazeny z oběhu. Ani potravina Fazole barevná červená lesklá Noe nebyla při projednání výsledků jejích rozborů dne 18.5.2012 v prodeji (viz protokol č. P077-70418/2012), neboť byla uváděna do oběhu nabídkou prodeje a prodejem jen dne 9.5.2012 v provozovně v Brně. Při následujících kontrolách tedy obě potraviny již nebyly uváděny do oběhu, což plyne zcela přesvědčivě z uvedených protokolů a uvedené námitky žalobce byly účelové a bezpředmětné. Prvoinstanční rozhodnutí nebylo zmatečné, přičemž skutková zjištění byla popisována tak, jak byla prokázána laboratorním rozbořem.

[18] Podle žalovaného se prvoinstanční orgán výslovně zabýval jak způsobem spáchání správních deliktů, tak okolnostmi, za nichž byly spáchány. Použité úvahy byly správné a dostatečné, včetně správnosti a zákonnosti úvah o výši pokuty, a odvolací námitky žalovaný označil za nedůvodné. Úvaha prvoinstančního orgánu o výši pokuty byla logická a ucelená a dostatečně odůvodňovala pokutu v uložené výši. Pokuta byla přiměřená porušeným povinnostem (potravin jiných než zdravotně nezávadných bylo značné množství cca 14 080 ks – okurky a fazole), a tak pokuta ve výši 130 000 Kč splnila jak preventivní, tak i ve vyvážené míře represivní charakter, neboť činila jen 0,26% z horní hranice pokuty 50 000 000 Kč za nejprísněji postižitelný správní delikt. Prvoinstanční orgán přihlédl ke všem zákonem stanoveným kritériím ve smyslu § 17i odst. 2 zákona o potravinách, přitom vyhodnocení celkové závažnosti správních deliktů jako menší podle žalovaného korespondovalo s uloženou pokutou ve výši 0,26% horní hranice zákonné sazby. Pokuta tak nemohla být nepřiměřená.

[19] Dle žalovaného vycházel prvoinstanční orgán ze spolehlivě zjištěných skutečností popsanych v kontrolních materiálech, které tvořily podklad rozhodnutí. Skutková zjištění v těchto podkladech žalobce nikterak nerozporeoval (v odvolání poukazyval jen na nesprávné právní posouzení věci), i proto žalovaný považoval podklady rozhodnutí za dostatečné. Rovněž právní normy byly aplikovány správně. Ve věci nebylo možno upustit od uložení pokuty dle § 17i odst. 6 zákona o potravinách, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky, protože žalobce uváděl do oběhu potravinu zdravotně závadné. Povinnost žalobce nahradit náklady laboratorních rozborů vyplývá z § 3 odst. 4 písm. b) zákona o potravinářské inspekci.

II. Shrnutí žalobních bodů

[20] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že pro potvrzení rozhodnutí inspektorátu žalovaným nebyly splněny podmínky. Žádné z rozhodnutí nemá zákonné náležitosti a obě jsou nepřezkoumatelná, spočívají na nesprávném právním posouzení věci, jsou v rozporu se skutečným stavem věci, nemají oporu ve spisech a ani náležitosti stanovené zákonem. Byla jimi porušena zásada materiální pravdy a žalobci uložena nepřiměřená pokuta. Žalobce byl zkrácen na svém právu, aby bylo rozhodováno na základě přesně a úplně zjištěného skutkového stavu věci.

[21] Ve vztahu k rozhodnutí inspektorátu žalobce zrekapituloval námitky, které uplatnil jako důvody odvolání, které označil za součást žalobního návrhu. Žalobce namítal nesprávnost právní kvalifikace správních deliktů, nedostatečné vyhodnocení zákonných hledisek správních deliktů, zejména škodlivého následku. Správná právní kvalifikace je zásadní při využití absorpční zásady pro vyměření výše pokuty za tři správní delikty.

[22] Podle žalobce označení tuku u potravin Tatranská bryndza plnotučná nebylo klamavé, neboť mělo být analogicky aplikováno ust. § 3 odst. 42 vyhl.č. 77/2003 Sb. na hodnotu tuku u této potravin a žalobce by se deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách nedopustil. Na obale byl uveden obsah tuku 21%, přičemž laboratorním rozbohem byl zjištěn obsah tuku 24,3% (s nejistotou měření 2%). V žalobcem namítané vyhlášce je uvedená přípustná odchylka u sušiny zrajících sýrů minus 1% hmotnosti od hodnot uvedených na obalu, přičemž vyšší obsah sušiny u sýrů a tvarohů není na závadu.

Přípustnými technologickými tolerancemi tuku v sušině jsou u přírodních sýrů nižší než plus 5% hmotnostních a u tavených sýrů a tvarohů mohou dosahovat nejvýše plus 4% hmotnostní od údaje uvedeného na obalu. Podle žalobce neaplikací uvedené vyhlášky došlo k porušení zásady materiální pravdy při samotné kvalifikaci správního deliktu. Jako polehčující okolnost měla být zohledněna ta skutečnost, že množství tuku není parametr, který by při odchylce 1% jakkoliv ohrožoval spotřebitele ve zdravotní rovině i ekonomické rovině. Podle žalobce není informace o množství tuku v potravině, pokud nejde o potravinu nízkotučnou, jakýmkoliv kritériem spotřebitele pro rozhodování o koupi výrobku, a proto není zájmem chráněným v čl. 16 NR 178/2002. Pokud množství tuku ve výrobku odpovídá klasifikaci mléčného výrobku, nejde v případě zjištěných odchylek o hodnoty, které by, byť odlišné od deklarované hodnoty, ohrožovaly spotřebitele nebo jej uváděly v omyl. Laboratorní měření připouští odchylku měření 2%, a žalobce se cítil dotčen na svých právech, neboť se vytýkaného deliktu nedopustil. Uvedená právní kvalifikace správních deliktů je pro žalobce zcela zásadní. Rozhodnutí proto označil za nesprávné a nepřezkoumatelné.

[23] Žalobce dále rozporoval použití analogie trestněprávní odpovědnosti, když zde podmínkou trestnosti je zavinění a společenská nebezpečnost, od kterých se odlišuje objektivní odpovědnost za spáchání správních deliktů. Tato analogie byla využita u deliktu dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách, kterého se měl žalobce dopustit na dvou provozovnách dne 30.3.2012 a 9.5.2012, což bylo vyhodnoceno jako jeden pokračující správní delikt. V prvoinstančním rozhodnutí nebyla naplněna časová souvislost předmětu útoku.

[24] Žalobce dále za rozporuplné a nesrozumitelné označil hodnocení prvoinstančního orgánu, a to způsobu uvádění potravin do oběhu formou „nabídky a prodeje“ jako nejzávažnějšího porušení a přičetl to k tíži žalobce. Přitom prvoinstanční orgán konstatoval, že „v době kontroly nebyly uváděny do oběhu žádné šarže výrobku Seliko okurky sterilované ... v zázemí provozovny bylo uloženo 52 ks výrobků s DMT“. Žalobce též namítl, že ačkoliv výrobky byly staženy z prodeje předtím, než byl žalobce seznámen s výsledky hodnocení vzorků, nebylo toto vyhodnoceno ve prospěch žalobce při ukládání pokuty. V souvislosti s rozporuplným závěrem prvoinstančního orgánu odkázal žalobce na rozsudek NSS sp.zn. 6 As 18/2005-55, jenž za nesrozumitelné rozhodnutí označuje rozhodnutí s rozporným výrokem a odůvodněním, z něhož nelze seznat, jak bylo rozhodnuto.

[25] Žalovaný rozhodl v rozporu se základními pravidly správního trestání a zkrátil tak žalobce na jeho právech. Žalovaný odmítl odvolací námitku k analogickému použití vyhl.č. 77/2003 Sb. na určení tuku v potravině Tatranská bryndza plnotučná a i upozornění, že laboratorní měření připouští odchylku 2%, kdy při nejvýhodnější toleranci pro žalobce by byla odchylka obsahu tuku v potravině 1%. Námitkou žalobce, že hodnota tuku není parametrem, který by ohrožoval spotřebitele či uváděl jej v omyl (pokud jde o plnotučný výrobek) se žalovaný vůbec nezabýval.

[26] Žalovaný v rozhodnutí uvedl rozporuplné závěry, např. v tom, že pokud by žalobce byl výrobcem potravin, měl by na potravinu bezprostřední vliv. Žalobce namítl, že skutečnost, že žalobce nebyl výrobcem potravin a nemohl ovlivnit údaje na obalu, nebyla vyhodnocena v jeho prospěch při ukládání pokuty. Dle žalobce zde neobstojí konstatování objektivní

odpovědnosti, neboť jde o otázku hodnocení způsobu spáchání správního deliktu. Žalobce ale přijal závěr o tom, že uvádění potravin do oběhu formou prodeje je závažnějším způsobem než skladováním potravin. Forma nabízení potravin k prodeji byla hodnocena jako přitěžující okolnost, vyřazení sterilovaných okurek Seliko z prodeje a jejich uskladnění jako okolnost polehčující, což bylo dle žalobce v přímém rozporu (pozn. soudu: žalobce neupřesnil, v čem rozpor měl spočívat). Podle žalobce nebyla vůbec zohledněna jeho námitka, že kontrolované sterilované okurky Seliko měly platné DMT, a že žalobce tak nemohl předpokládat, že po tuto dobu nemají vlastnosti deklarované výrobcem. Naopak k tíži žalobce bylo přičteno, že pokud by sterilované okurky otevřel, mohl zjistit vady hned. Proti takovému závěru se žalobce ohradil s tím, že byla porušena zásada *ne bis in idem*. Uvádění nevyhovující potraviny na trh je již součástí definice správního deliktu, a pokud tedy byla k tíži žalobce hodnocena skutečnost, že žalobce uvedenou vadu mohl zjistit již otevřením okurek, šlo o porušení zásady zákazu dvojího přičítání. Nelze po žalobci spravedlivě požadovat, aby výrobky od dodavatelů, které mají platnou DMT, kontroloval, a pokud tak neučinil, aby mu bylo přičítáno jako přitěžující okolnost.

[27] Uloženou pokutu žalobce označil za zcela nepřiměřenou i s ohledem na to, že se správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách (označení potraviny Tatranská bryndza plnotučná množstvím tuku uvádělo spotřebitele v omyl) nedopustil. Současně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.1.2011, č.j. 4 As 33/2010-103, podle kterého výše pokuty představuje přímý zásah do majetkové sféry trestaného subjektu, který nesmí být nepřiměřený, byť se pohybuje při dolní hranici zákonného limitu. Žalobce tak soudu navrhl, aby rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí inspektorátu, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[28] Ve vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že se všemi odvolacími námitkami řádně zabýval a řádně je vypořádal v napadeném rozhodnutí, proto považuje žalobní námitky směřující proti řádnému vypořádání odvolacích námitek za nedůvodné. Na napadené rozhodnutí plně odkázal.

[29] Podle žalovaného nebyl žalobce postupem správních orgánů obou stupňů nikterak zkrácen na svých právech, mohl uplatňovat proti postupu správních orgánů veškeré zákonné prostředky, což také činil. Skutečnost, že žalobce námitky vůči podkladům rozhodnutí nepodal, ani se ke skutkovým zjištěním nijak nevyjádřil v průběhu správního řízení před prvoinstančním orgánem, byla zcela v dispozici žalobce. Podle žalovaného splňují obě rozhodnutí všechny náležitosti stanovené zákonem a jsou přezkoumatelná. Žalovaný v odvolacím řízení věc správně právně posoudil a zabýval se všemi odvolacími námitkami žalobce, přičemž tyto byly dostatečně řádně vypořádány (viz str. 9-17 napadeného rozhodnutí).

[30] Uváděním do oběhu potraviny Tatranská bryndza plnotučná se žalobce jednoznačně dopustil správního deliktu tím, že údajem o obsahu tuku, uváděl spotřebitele v omyl. Není pravdou, že se žalovaný námitkami žalobce nezabýval, pokud jde o označení výrobku jako „plnotučný“, pak dle žalovaného toto označení není ve vztahu k bryndze jakkoliv definováno, přičemž není schopno ani zhojit vytýkanou vadu výrobku. Výrobek by byl i

nadále klamavě označen. Podle žalovaného nebylo pravdou, že správní orgány nehodnotily to, že žalobce nebyl výrobcem předmětných nevyhovujících potravin. Prvoinstanční orgán toto výslovně hodnotil ve prospěch žalobce na str. 7 svého rozhodnutí a žalovaný se tímto zabýval na str. 11 a 12 rozhodnutí o odvolání. Současně žalovaný uvedl, že použité hodnocení bylo dostatečně a logicky odůvodněno, přičemž neobsahovalo žádný rozpor. Jakýkoliv rozpor rovněž neobsahovala úvaha, kdy byla hodnocena v neprospěch žalobce forma uvádění do oběhu – nabízení k prodeji a na druhé straně jako polehčující okolnost shledáno vyřazení sterilizovaných okurek Seliko z prodeje a jejich uskladnění v zázemí provozovny. Rovněž není pravdou, že jakkoliv nebylo zhodnoceno to, že sterilované okurky Seliko měly platné DMT, a že žalobce tak nemohl předpokládat, že nemají vlastnosti deklarované výrobcem. K této námitce se žalovaný vyjadřoval již ve svém rozhodnutí o odvolání na str. 13 s tím, že současně uvedl, že dodržení DMT jakkoliv neumenšuje povinnost provozovatele potravinářského podniku, uvádět do oběhu pouze bezpečné potraviny. Žalovaný dále nesouhlasil s tvrzením žalobce, že mu přičetl k tíži to, že pokud by okurky otevřel, mohl zjistit vady hned. Tato úvaha nebyla součástí úvahy o výši pokuty, nýbrž méně podstatnou součástí odůvodnění, proč nebyla přijata námitka žalobce týkající se toho, proč nebyla zohledněna ve prospěch žalobce skutečnost, že všechny nevyhovující potraviny byly před uplynutím DMT. Tato úvaha tedy nikterak nepřispěla k hodnocení závažnosti spáchaných správních deliktů. Žalovaný závěrem zdůraznil, že validitu věcných i právních závěrů žalovaného žalobce nikterak relevantně a odůvodněně nezpochybnil. Proto soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[31] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 s.r.s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí inspektorátu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[32] V daném případě žalobce učinil předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o uložení pokuty za spáchání jiných správních deliktů dle zákona o potravinách.

[33] Pokud jde o obecně uplatněné žalobní body, soud je neshledal důvodnými. Rozhodnutí správních orgánů jsou po formální i obsahové stránce v souladu se zákonem, nepostrádají žádnou ze zákonných náležitostí. Výroky rozhodnutí o jiném správním deliktu přitom splňují i požadavky kladené na tento typ rozhodnutí judikaturou (srov. zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, ve věci „*AQUA SERVIS, a. s.*“, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Rovněž tak nelze rozhodnutí žalovaného považovat za nepřezkoumatelné. Žalovaný se pečlivě zabýval odvoláním žalobce a ve svém rozhodnutí se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám. Na základě jedné z nich pak přistoupil i k úpravě a precizaci odůvodnění rozhodnutí inspektorátu, byť na celkový výsledek řízení to z hlediska cíle sledovaného žalobcem nemělo vliv.

[34] V této souvislosti soud neshledal, že by došlo k porušení zásady dvojinstančnosti řízení (žalovaný pouze upravil jednu z úvah inspektorátu ve prospěch žalobce při ukládání pokuty). Zásada vyjadřuje, že řízení probíhá ve dvou stupních, tedy že řízení a rozhodnutí

správního orgánu prvního stupně podléhá kontrole odvolacího orgánu, nikoliv však, že každý závěr musí být vždy vysloven jednou instancí a vždy prověřen a akceptován instancí vyšší. Dvojinstančnost zajišťuje nejen dvojí posouzení věci, ale je také cestou k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm. Řízení před odvolacím orgánem je pak jen řízením odstraňujícím vady, jichž se správní orgán prvního stupně dopustil. Tak tomu bylo i v daném případě. Žalovaný vycházel ze skutkového stavu tak, jak byl zjištěn inspektorátem, a pouze k odvolacím námitkám upravil jeho právní hodnocení. Žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech.

[35] V souladu s ustálenou judikaturou podle zdejšího soudu správní řízení tvoří v zásadě jeden celek (od zahájení řízení až do právní moci konečného rozhodnutí) a není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil vady řízení před správním orgánem prvního stupně, resp. vady jeho rozhodnutí (včetně doplnění a zpřesnění výroku a odůvodnění). Došlo-li k takovéto změně za naprosto stejného důkazního a právního stavu věci, což je i souzený případ (žalovaný upřesnil úvahu prvoinstančního správního orgánu jednak o pokračujícím správním deliktu, a sice ji doplnil o jednotící záměr, který v prvoinstančním rozhodnutí podle něj chyběl, a jednak upřesnil úvahu prvoinstančního správního orgánu, kterou hodnotil ve prospěch žalobce splnění uloženého opatření), pak k tomu došlo v souladu se zákonem. Dle žalovaného splnění opatření bylo zákonnou povinností žalobce jako provozovatele potravinářského podniku, proto nemohl dospět k závěru, jako to učinil prvostupňový správní orgán, že jeho splněním se umenšuje závažnost spáchaných správních deliktů; z logiky úvahy použité prvoinstančním správním orgánem lze ve prospěch žalobce dovodit pouze to, že ke splnění uloženého opatření přistoupil okamžitě a nikoliv, že opatření splnil; úvahu žalovaný proto zpřesnil tak, že ve prospěch žalobce bylo hodnoceno to, že protiprávní stav odstranil v souladu s uloženým opatřením již v průběhu kontroly. Žalovaný se s touto změnou argumentačně v rozhodnutí vypořádal, proto k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení dojít nemohlo. Pokud by odvolací orgán nemohl napravit žádnou vadu prvoinstančního rozhodnutí a vždy by musel jeho vadné rozhodnutí zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, byl by takový postup jednoznačně v rozporu se zásadou ekonomie řízení, neboť by vedl pouze k prodloužení řízení (k tomu blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009-99).

[36] V návaznosti na předchozí odstavec soud připomíná, že žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil jednu z podmínek pokračujícího deliktu, a sice jednotící záměr. Jednotící záměr byl dán ve formě nedbalostní, konkrétně spočívající v hrubé nedbalosti uvádění do oběhu potravin, které nebyly bezpečné. Žalovaný současně uvedl, že vyhodnocení dvou skutků jako jednoho správního deliktu pokračujícího, bylo z hlediska uloženého trestu ve prospěch žalobce. Postup byl odůvodněn analogickým použitím trestního zákona. Zdejší krajský soud se s uvedeným hodnocením zcela ztotožnil.

[37] Podle krajského soudu bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce naplnil skutkové podstaty všech tří správních deliktů, které byly uvedeny ve výroku obou správních rozhodnutí, za které byl trestán. Jedna z námitek žalobce se týkala právní kvalifikace pokračujícího správního deliktu, jehož se měl žalobce dopustit na dvou provozovnách, konkrétně dne 30.3.2012 a dne 9.5.2012. Žalobce tak měl dvěma útoky naplnit skutkovou podstatu správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Žalobce se mylně domníval, že hodnocením jeho jednání jako pokračujícího správního deliktu byl zkrácen na

svých právech. Bylo tomu právě naopak. Místo 4 správních deliktů, za které by byl trestán, tak byl trestán pouze za 3 správní delikty, což bylo jednoznačně příznivější pro žalobce při ukládání výše pokuty. Vzhledem k tomu, že zákon o potravinách ani správní řád neobsahují takovou možnost, bylo využito pro kvalifikaci pokračujícího správního deliktu analogie trestního práva, které je běžně využíváno při správním trestání (je to ve prospěch žalobce). Žalobcem namítaná trestněprávní odpovědnost samozřejmě v uvedené věci nebyla vyvozována. Žalovaný doplnil úvahu prvoinstančního orgánu o výše již uvedený jednotící záměr, který shledal v hrubé nedbalosti uvádění do oběhu potravin, které nebyly bezpečné. Nešlo tedy o souběh dvou skutků, nýbrž o jeden správní delikt pokračující, což podle názoru krajského soudu bylo ve prospěch žalobce z hlediska uloženého trestu. Soud proto přisvědčil správnému postupu správních orgánů při analogickém použití trestního práva s tím, že byla zachována i časová souvislost a předmět útoku.

[38] S právní kvalifikací správních deliktů, kterých se žalobce dopustil a jsou zdokumentovány v podkladech založených ve správním spise, se krajský soud ztotožnil tak, jak ji provedly oba správní orgány. Žalobce naplnil skutkové podstaty všech správních deliktů, za které byl trestán. Rovněž oba správní orgány dospěly ke správným závěrům a tyto logicky a dostatečně odůvodnily. K porušení zásady *ne bis in idem* nedošlo.

[39] Soud se ztotožnil s tvrzením žalobce, že právní kvalifikace správních deliktů je zcela zásadní pro zachování práv účastníka správního řízení. V tomto směru však krajský soud neshledal žádné pochybení. Soud nepřisvědčil žalobci v tom, že se správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách nedopustil. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí již zabýval obdobnými námitkami, kterými žalobce popíral spáchání uvedeného deliktu, již na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí. Žalovaný již v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že uváděním do oběhu potravin Tatranská bryndza plnotučná, označené nesprávným údajem o obsahu tuku, uváděl žalobce spotřebitele v omyl, čemuž zdejší soud přisvědčil. Zkušební protokol Státního veterinárního ústavu Jihlava č. 14473/12 bylo prokázáno, že laboratorním rozbořem Tatranské bryndzy plnotučné byl zjištěn obsah 24,3% tuku (nejistota měření 2%) v potravíně, což neodpovídalo deklaraci tuku 21% na obalu. Deklarace obsahu tuku ve výrobku tak byla nepravdivá, když i po odečtení nejistoty měření je zřejmé, že výrobek obsahoval více tuku, než bylo deklarováno. Soud musel přisvědčit žalovanému v tom, že pokud v právním předpise není odchylka stanovená, pak není přípustná, a nelze ji použít pro odchylku vztahující se k jinému parametru, jak navrhoval žalobce. V dané věci i v případě zohlednění případné nejistoty měření bylo zřejmé, že ke spáchání uvedeného správního deliktu došlo. Argumentace, že po zohlednění nejistoty měření byla hodnota tuku oproti deklaraci na obalu pouze o 1,3% vyšší, není důvodná, neboť zohledněním nejistoty měření by mohla být hodnota vyšší i o 5,3% (nejistota může výsledek ovlivnit kladně i záporně). Podle soudu tak zjištěný rozpor mezi skutečným celkovým obsahem tuku ve výrobku a deklarací tuku v označení výrobku byl jednoznačně způsobitelný uvést spotřebitele v omyl ohledně jedné z nejdůležitějších charakteristik sýru, tedy obsahu tuku. Tatranská bryndza plnotučná obsahovala vyšší množství tuku než deklarované množství a námitky směřující proti tomuto správnímu deliktu (že nebyl spáchán) byly nedůvodné. Pokud jde o námitku údajné odchylky 1% tuku, že měla být polehčující okolností, neboť spotřebitele neohrožovala v ekonomické ani zdravotní rovině, pak k tomu soud odkazuje na výklad níže při přezkoumání hodnocení jednotlivých kritérií pro ukládání

pokuty. Současně soud uvádí, že uváděná odchylka 1% tuku v potravině může být kritériem spotřebitele při rozhodování o koupi výrobku, avšak v dané věci nemusí jít o odchylku jen 1% (viz rozbor výše). Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce v tom, že zjištěné odchylky od deklarovaných hodnot tuku na obalu neohrožovaly spotřebitele a neuváděly jej v omyl. Žalobce jednoznačně naplnil skutkovou podstatu správního deliktu uvedenou v § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách.

[40] K tvrzení žalobce, že se žalovaný nezabýval označením výrobků „plnotučný“ soud uvádí shodně s žalovaným, že takové označení není ve vztahu ke kontrolované potravině Tatranská bryndza plnotučná jakkoliv definováno, proto se tím žalovaný v rozhodnutí o odvolání nemusel zabývat (žalobce ani v odvolání nenamítal), přitom by uvedené jakkoliv nezhojilo vytýkanou vadu výrobku (uvedení spotřebitele v omyl nepravdivým údajem o množství tuku na obalu potraviny) a výrobek by byl nadále klamavě označen. Soud pro úplnost doplňuje, že pokud žalobce upozorňuje na odchylku laboratorního měření 2%, pak výsledná hodnota může být v rozmezí minus 2% až plus 2%, což také nesvědčí ve prospěch tvrzení žalobce.

[41] Soud nemohl přisvědčit žalobci ani v tom, že v rozhodnutích správních orgánů byly uváděny rozporuplné a nesrozumitelné závěry. Prvoinstančnímu orgánu žalobce vytkl, že v jeho neprospěch byl hodnocen způsob uvádění potravin do oběhu formou „nabídky a prodeje“ jako nejzávažnějšího porušení, přitom bylo konstatováno, že v době kontroly nebyly uváděny do oběhu žádné šarže výrobku Seliko okurky sterilované, které byly staženy z prodeje a vyskytovaly se v počtu 52 ks výrobků v zázemí provozovny, což dle žalobce nebylo vyhodnoceno v jeho prospěch. K tomu soud uvádí, že v provedeném hodnocení nelze spatřovat jakýkoliv rozpor, neboť uvádění potravin do oběhu formou „nabídky prodeje“ a „prodejem“ je nejzávažnější formou porušení právních povinností, a to např. při srovnání se způsobem uvádění potravin do oběhu formou skladování, k nimž, jsou-li závadné, nemá spotřebitel přístup, neboť jsou umístěny v zázemí provozovny žalobce. Skladování závadných potravin tedy je mírnější formou porušení právních povinností. Podle názoru soudu žalobce uvedenou námitku, resp. vytýkaný text vytrhl z celkového kontextu napadeného rozhodnutí žalovaného. Porovnání způsobu uvádění potravin do oběhu, tak jak je provedl žalovaný i prvostupňový správní orgán, nevybočilo z mezí běžné logiky provedených úvah, tedy, že nabídkou prodeje a prodejem dochází k závažnějšímu způsobu porušení právních povinností oproti uvádění potravin do oběhu formou skladování. Nepravdivé je rovněž tvrzení, že nebylo ve prospěch žalobce hodnoceno to, že „v době kontroly již nebyly uváděny do oběhu žádné šarže výrobku Seliko okurky sterilované“, neboť byly staženy z prodeje a byly umístěny v zázemí provozovny. V posledním odstavci str. 12 napadeného rozhodnutí žalovaného je totiž uvedeno, že „potraviny, které nebyly označeny povinnými údaji v českém jazyce a sterilované okurky Seliko, byly ještě v průběhu kontroly vyřazeny z oběhu“, což bylo hodnoceno již prvoinstančním orgánem jako polehčující okolnost. Žalovaný k tomu v uvedeném odstavci jen doplnil, že odstranění protiprávního stavu je povinností žalobce, a proto bylo ve prospěch žalobce správně hodnoceno to, jak přistoupil ke splnění svých povinností (okamžitě), a jak spolupracoval s dozorovým orgánem. Vyřazení sterilovaných okurek Seliko z oběhu ještě v průběhu kontroly hodnotil prvoinstanční orgán ve prospěch žalobce ve svém rozhodnutí na str. 8 třetí odstavce. Námitka žalobce tak byla nedůvodná.

[42] Žalobce dále shledával rozporuplnost závěrů žalovaného v konstatování, že pokud by byl žalobce výrobcem, měl by na potravinu bezprostřední vliv, přitom skutečnost, že žalobce nebyl výrobcem potravin a nemohl údaje na jejím obalu ovlivnit, nebyla vyhodnocena ve prospěch žalobce při rozhodování o výši pokuty. K tomu soud uvádí, že tvrzení žalobce není opět pravdivé, neboť žalovaný ve svém rozhodnutí na str. 11 (poslední odstavec) jednoznačně uvedl, že ve prospěch žalobce byla hodnocena ta skutečnost, že nebyl výrobcem nevyhovujících potravin. Totéž hodnocení provedl prvoinstanční orgán ve svém rozhodnutí na str. 7 (poslední odstavec). Tvrzení žalobce neodpovídá skutečnosti a námitka je nedůvodná.

[43] Soud pro úplnost doplňuje, že v napadených správních rozhodnutích nelze shledat jakýkoliv rozpor v úvahách. Provedené hodnocení jednotlivých okolností (ve prospěch či v neprospěch žalobce) bylo odůvodněno dostatečně, logicky a neobsahuje žádný rozpor.

[44] Nepravdivé bylo rovněž tvrzení žalobce, že žalovaným nebyla zohledněna jeho námitka ohledně sterilovaných okurek Seliko, které měly platné DMT, pročež žalobce nemohl předpokládat, že po dobu DMT nemají potraviny vlastnosti deklarované výrobcem. Dokonce bylo žalobci přičteno k tíži, že okurky neotevřel, neboť by zjistil jejich vady ihned. Byla tím porušena zásada ne bis in idem, neboť uvádění do oběhu nevyhovující potraviny je součástí skutkové podstaty správního deliktu, a pokud žalobci bylo přičteno k tíži, že vadu mohl zjistit pouhým otevřením okurek, pak šlo o porušení zásady zákazu dvojího přičítání. Žalobci nelze přičítat k tíži, že nekontroloval potraviny od svých dodavatelů s platnou DMT, neboť to nelze po něm spravedlivě požadovat.

[45] K výčtu posledně uvedených námitek soud poukazuje na obsah rozhodnutí žalovaného, který se k tomuto již vyjadřoval (str. 13, 3. odstavec). Soud k tomu doplňuje, že tvrzení žalobce, že výrobky neměly prošlé DMT, jakkoliv nesouviselo s tím, že potravina Tatranská bryndza plnotučná obsahovala vyšší obsah tuku, než bylo deklarováno na obalu, nebo že balené potraviny nebyly označeny povinnými údaji v českém jazyce. V případě uvádění do oběhu potravin, které nebyly bezpečné, pak při nyní naplněných skutkových podstatách správních deliktů nebylo DMT hodnotícím kritériem (jinak je tomu u klamání spotřebitele uváděním nepravdivého data spotřeby, kde sledovaným znakem je datum použitelnosti nebo minimální trvanlivosti). Zákonná definice data minimální trvanlivosti podle § 2 písm. q) zákona o potravinách definuje toto datum jako vymezující minimální dobu, po kterou si potravina zachovává své specifické vlastnosti při dodržování skladovacích podmínek a splňuje požadavky na zdravotní nezávadnost. Tato povinnost však jakkoliv neumenšuje povinnost všech provozovatelů potravinářských podniků (stejně tak žalobce), uvádět do oběhu pouze bezpečné potraviny v souladu s čl. 14 odst. 1 NR 178/2002. Potravina může být závadná již z výroby, přitom všichni provozovatelé potravinářských podniků (včetně žalobce), kteří ji uvádějí do oběhu, odpovídají za to, že je bezpečná (včetně neprošlého data minimální trvanlivosti, správného označení potraviny atd.). K tomu soud doplňuje, že již žalovaný připustil, že u sterilovaných okurek Seliko a Fazolí barevných červených lesklých Noe šlo o vady senzoricky zjistitelné, které nebylo třeba zjišťovat až na základě laboratorního rozboru. Kdyby žalobce potraviny kontroloval a případně okurky i otevřel, vyřadil by potraviny z oběhu sám a nikoliv až na základě nákladné kontroly. Podle názoru soudu uvedená úvaha o tom, proč nebyly zohledněny nevyhovující potraviny ve prospěch žalobce, když všechny byly ještě před uplynutím DMT,

byla jen reakcí žalovaného na uplatněnou odvolací námitku a nebyla součástí původní úvahy o výši pokuty. Šlo o méně podstatnou část odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kterou bylo reagováno na odvolací námitku žalobce o nezohlednění DMT potravin. Z provedené úvahy žalovaným a textu napadeného rozhodnutí neplyne, že by žalobci bylo v rámci provedené úvahy přičteno k tíži to, že pokud by okurky otevřel, mohl vady zjistit hned. Takový závěr ve vztahu k výši ukládané pokuty žalovaný neučinil. Závěry o významu DMT nevyhovujících potravin nikterak nepřispěly k hodnocení závažnosti spáchaných správních deliktů, a tedy k výši uložené pokuty. Nebyla tedy porušena namítaná zásada *ne bis in idem* a žalobci nebylo přičítáno totéž dvakrát. Není rovněž pravdou, že po žalobci nelze požadovat, aby výrobky, které obdrží od svých dodavatelů, kontroloval. Pokud by žalobce prováděl pravidelnou kontrolu potravin ve svých provozovnách, zjistil by závady dříve, než při následných kontrolách. Rovněž není pravdou, že bylo žalobci přičteno k tíži při rozhodování o pokutě to, že nekontroloval výrobky od svých dodavatelů. Neprovádění kontroly potravin se projevilo až v kontrolních zjištěních na provozovnách žalobce, z nichž bylo dovozeno naplnění skutkových podstat správních deliktů, žalobci však nebylo jakkoliv přičítáno k tíži, že výrobky nekontroloval. Takové hodnocení k tíži žalobce obě správní rozhodnutí neobsahovala.

[46] Pokud jde o námitku nepřiměřené výše pokuty, pak podle soudu byla pokuta ve výši 130 000 Kč pouhou 0,26 % z horní hranice sazby pokuty až do 50 mil. Kč za nejprísneji postižitelný správní delikt, současně byla přiměřená všem porušeným povinnostem, když do oběhu byly uváděny potraviny jiné, než zdravotně nezávadné (okurky a fazole), a to ve značném množství 14 080 ks. Úvahy o výši pokuty provedené oběma správními orgány byly zcela logické, ucelené a nevybočující ze zákonných mezí. Dostatečně odůvodnily uložení pokuty právě ve výši, jak ji stanovil prvoinstanční orgán. Bylo přihlédnuto ke všem zákonem stanoveným kritériím podle § 17i odst. 2 zákona o potravinách, výslovně se správní orgány zabývaly způsobem spáchání správních deliktů, jejich následky a okolnostmi, za nichž byly spáchány. Provedené úvahy o těchto attributech byly správné a dostatečné. Vyhodnocení celkové závažnosti správních deliktů jako *menší* byla zcela v souladu s pokutou uloženou ve výši 0,26 % horní hranice zákonné sazby, a proto výše pokuty nemohl být nepřiměřená. Správní orgány vycházely ze spolehlivě zjištěných skutečností popsaných v kontrolních materiálech, které tvoří podklad přezkoumávaných rozhodnutí. Skutková zjištění žalobce jakkoliv v průběhu správního řízení nerozporoval. V odvolání poukazoval jen na nesprávné právní posouzení věci.

[47] Žalobce uplatnil v žalobě téměř totožné námitky, jako ve svém odvolání, k tomu soud uvádí, že žalovaný se pečlivě věnoval uplatněným odvolacím námitkám v rozhodnutí o odvolání a dostatečně řádně se s nimi vypořádal. Žalobce dále v čl. IV. žaloby namítl nedostatečné vyhodnocení zákonných hledisek správních deliktů, zejména škodlivého následku. Podle soudu jde o námitku zcela nedůvodnou, neboť jak prvoinstanční správní orgán, tak žalovaný, se důkladně jednotlivými zákonnými hledisky správních deliktů zabývali (viz výše), včetně „škodlivého následku“. Prvoinstanční orgán tak učinil na straně 8 svého rozhodnutí a žalovaný jeho úvahy potvrdil na straně 12 (2. odstavec) napadeného rozhodnutí. V těchto úvahách bylo ve prospěch žalobce posouzeno to, že nebyl prokázán konkrétní škodlivý následek v rovině poškození zdraví, nicméně jako přitěžující okolnost pro žalobce byla vzata v úvahu možnost negativních dopadů na zdraví a ekonomickou

rovinu většího počtu spotřebitelů. Vzetí v úvahu jak následku faktického (skutečně zjištěného), tak i následku potenciálního, odpovídá dosavadní judikatuře správních soudů. Následek potenciální mohl u spotřebitelů nastat v rovině zdravotní i ekonomické. Spotřebitelé nákupem jednak získali potraviny s plísněmi, jejichž konzumace je zdraví škodlivá, a v ekonomické rovině se uvedené projevovalo tak, že zakoupená potravina neměla požadované vlastnosti, když jejich konzumace nebyla možná bez zdravotních následků. Za škodlivý následek lze považovat již jen pouhou možnost ohrožení práv spotřebitelů. Podle názoru soudu bylo uvedené kritérium zhodnoceno dostatečně, správně a zcela v souladu s logikou možných úvah. Tvrzení žalobce o nedostatečném vyhodnocení zákonných hledisek správních deliktů, zejména škodlivého následku, se tak nezakládalo na pravdě.

[48] Z napadených rozhodnutí obou správních orgánů je zřejmá poctivá snaha o individualizaci pokuty a o její řádné zdůvodnění. V důvodech rozhodnutí vyložily, jaká zákonná kritéria (§ 17i odst. 2 zákona o potravinách) byla vzata v úvahu a jak význam deliktu zvyšují či naopak snižují. Soud tak nemá důvod vytýkat žádné nedostatky v užití správního uvážení, protože správní orgány svého diskrečního práva užily podle zákonného příkazu, a také z mezí zákonem vytyčených nijak nevybočily.

[49] Ponechal-li žalovaný po precizaci odůvodnění výši pokuty nezměněnou, neznamená to samo o sobě, že pochybil. Jak totiž plyne z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, na posouzení míry závažnosti předmětného deliktu neměla provedená úprava co do výsledku vliv.

[50] Lze dodat, že posuzování závažnosti deliktu nelze chápat jako prostý součet přitěžujících a polehčujících okolností s předem danými matematickými hodnotami, nýbrž je na správním orgánu, aby přihlížel ke všem okolnostem daného správního deliktu jako k celku. Jen na základě takového postupu lze určit závažnost správního deliktu a tomu odpovídající výši uložené pokuty.

[51] Závěrem je možno uvést, že použité správní úvahy nevybočily ze zákonných mezí a ani netrpí vnitřním logickým rozporem. Jsou správné, logické a odpovídají zásadě legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu). K porušení základních zásad správního řízení obsažených v § 2 odst. 2 a § 4 správního řádu nedošlo, žalovaný jen uplatňoval svoji pravomoc při doзору nad uváděním potravin na trh a následně při uložení pokuty za zjištěné a prokázané protiprávní jednání. Postupoval v souladu s právními předpisy a nezneužil svoji pravomoc ani správní uvážení. Jeho závěry jsou v souladu s veřejným zájmem preventivně a represivně působit na delikventy v oblasti potravinového práva. Provedené úvahy správních orgánů jsou správné a logické. Pokuta nebyla žalobci uložena v nepřiměřené výši. Žalobce validitu věcných i právních závěrů žalovaného relevantně nezpochybnil a žalovaný zcela po právu dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

[52] Krajský soud v Brně shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

[53] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. září 2015

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v. z. JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v.r.
členka senátu
(§ 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s.)

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá